

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2006/783/SVV ZO 6. OKTÓBRA 2006 O UPLATŇOVANÍ ZÁSADY VZÁJOMNÉHO UZNÁVANIA NA PRÍKAZY NA KONFIŠKÁCIU

Úradný vestník EÚ L 328, 24.11.2006, s. 59 - 78

Zmena a doplnenie:

Rámcové rozhodnutie Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 o zmene a doplnení rámcových rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a o posilnení procesných práv osôb, podpore uplatňovania zásady vzájomného uznávania, pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v neprítomnosti dotknutej osoby na konaní, Ú. v. EÚ L 81, 27.3.2009, s. 24 - 36.

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. a) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Dánskeho kráľovstva¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu²,

keďže:

(1) Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 zdôraznila, že zásada vzájomného uznávania by sa mala v rámci Únie stať základným kameňom justičnej spolupráce tak v občianskych, ako aj v trestných veciach.

(2) Podľa odseku 51 záverov zo zasadnutia Európskej rady v Tampere je pranie špinavých peňazí jadrom organizovaného zločinu a malo by sa vykoreniť všade, kde sa objaví; je úlohou Európskej rady zabezpečiť, aby sa vykonali konkrétne kroky na vypátranie, zaistenie, zadržanie a konfiškáciu výnosov z trestnej činnosti. V tejto súvislosti v odseku 55 záverov Európska rada požaduje aproximáciu trestného práva a postupov týkajúcich sa prania špinavých peňazí (napr. vypátranie, zaistenie a konfiškáciu peňažných prostriedkov).

(3) Všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy z 8. novembra 1990 o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti (ďalej len "dohovor z roku 1990"). Dohovor zaväzuje signatárov uznávať a vykonávať príkaz na konfiškáciu vydaný inou stranou alebo podať žiadosť na jej príslušné orgány na účely získania príkazu na konfiškáciu, a ak je takýto príkaz udelený, vykonať ho. Strany si navzájom môžu odmietnuť žiadosti o konfiškáciu okrem iného vtedy, ak by trestný čin, na ktorý sa žiadosť vzťahuje, nebol trestným činom podľa práva dožadovanej strany alebo ak podľa práva dožadovanej strany nie je stanovená konfiškácia, pokiaľ ide o typ trestného činu, na ktorý sa žiadosť vzťahuje.

(4) Dňa 30. novembra 2000 Rada prijala program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach, pričom prioritu (opatrenia 6 a 7) dáva prijatiu právneho nástroja, ktorý uplatňuje zásadu vzájomného uznávania na zabezpečenie dôkazov a majetku. Navyše, podľa odseku 3.3 programu je cieľom zlepšiť, v súlade so zásadou vzájomného uznávania, vykonávanie príkazu na konfiškáciu vydaného v inom štáte

¹ Ú. v. ES C 184, 2.8.2002, s. 8.

² Stanovisko z 20. novembra 2002, Ú. v. EÚ C 25 E, 29.1.2004, s. 205.

okrem iného na účely odškodnenia obete trestného činu, berúc do úvahy jestvovanie dohovoru z roku 1990. Toto rámcové rozhodnutie na účely dosiahnutia tohto cieľa znižuje v rámci svojho rozsahu uplatnenia dôvody na odmietnutie výkonu a odstraňuje medzi členskými štátmi akýkoľvek systém zmeny príkazu na konfiškáciu na vnútroštátny.

(5) Rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV³ stanovuje ustanovenia o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zaistení a konfiškácii prostriedkov a výnosov z trestnej činnosti. Podľa tohto rámcového rozhodnutia sú členské štáty taktiež povinné neuplatňovať alebo nepodporovať výhrady k článku 2 dohovoru z roku 1990, pokiaľ za trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody alebo príkaz na vzatie do väzby s hornou hranicou viac ako jeden rok.

(6) Nakoniec 22. júla 2003 Rada prijala rámcové rozhodnutie 2003/577/SVV o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii⁴.

(7) Hlavným motívom organizovanej trestnej činnosti je finančný prospech. Aby bol preto akýkoľvek pokus o prevenciu a boj proti takejto trestnej činnosti účinný, musí sa zamerať na vypátranie, zaistenie, zhabanie a konfiškáciu výnosov z trestnej činnosti. Nestačí iba zaistiť vzájomné uznávanie dočasných právnych opatrení v rámci Európskej únie, ako napríklad zaistenie a zhabanie; efektívna kontrola hospodárskej trestnej činnosti vyžaduje aj vzájomné uznávanie príkazov na konfiškáciu výnosov z trestnej činnosti.

(8) Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je uľahčiť spoluprácu medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o uznávanie a výkon príkazov na konfiškáciu, aby sa členský štát zaviazal, že bude na svojom území uznávať a vykonávať príkazy na konfiškáciu, ktoré sú vydané súdom príslušným pre trestné veci v inom členskom štáte. Rámcové rozhodnutie je prepojené s rámcovým rozhodnutím Rady 2005/212/SVV z 24. februára 2005 o konfiškácii výnosov, nástrojov a majetku z trestnej činnosti⁵. Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je zabezpečiť, aby všetky členské štáty mali účinné predpisy, ktorými sa riadi konfiškácia výnosov z trestnej činnosti, medziiným vo vzťahu k dôkaznému bremenu, pokiaľ ide o zdroj majetku, ktorý osoba odsúdená z trestného činu spojeného s organizovanou trestnou činnosťou vlastní.

(9) Spolupráca medzi členskými štátmi na základe zásady vzájomného uznávania a okamžitého vykonávania súdnych rozhodnutí predpokladá dôveru, že rozhodnutia, ktoré sa majú uznať a vykonať, budú vždy prijaté v súlade so zásadami zákonnosti, subsidiarity a proporcionality. Taktiež predpokladá, že práva udelené stranám alebo v dobrej viere zainteresovaným tretím stranám sa zachovajú. V tomto kontexte je potrebné venovať náležitú pozornosť zabráneniu úspešným nečestným nárokom právnických a fyzických osôb.

(10) Správne praktické fungovanie rámcového rozhodnutia predpokladá úzke prepojenie medzi príslušnými zúčastnenými vnútroštátnymi orgánmi najmä v prípadoch súčasného výkonu príkazov na konfiškáciu vo viac než jednom členskom štáte.

(11) Výrazy "výnosy" a "nástroje" používané v tomto rámcovom rozhodnutí sú dostatočne široko definované, aby zahrnuli objekty trestných činov, kedykoľvek je to potrebné.

(12) Ak jestvujú pochybnosti, pokiaľ ide o stanovenie miesta majetku, ktorý je predmetom príkazu na konfiškáciu, členské štáty by mali využiť všetky dostupné prostriedky, aby zistili správne miesto, kde sa takýto majetok nachádza, vrátane využitia všetkých dostupných informačných systémov.

³ Ú v. ES L 182, 5.7.2001, s. 1.

⁴ Ú v. EÚ L 196, 2.8.2003, s. 45.

⁵ Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 49.

(13) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitolou VI. Žiadnu časť tohto rámcového rozhodnutia nemožno vykladať ako takú, ktorá zakazuje odmietnutie konfiškácie majetku, na ktorý bol vydaný príkaz, ak na základe objektívnych dôvodov jestvujú dôvody domnievať sa, že príkaz na konfiškáciu bol vydaný na účely stíhania alebo potrestania osoby pre jej pohlavie, rasu, vierovyznanie, etnický pôvod, štátnu príslušnosť, jazyk, politické názory alebo sexuálnu orientáciu alebo že postavenie tejto osoby môže byť znevýhodnené z ktorýchkoľvek takýchto dôvodov.

(14) Toto rámcové rozhodnutie nebráni žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné pravidlá týkajúce sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody slova v iných masmédiách.

(15) Toto rámcové rozhodnutie nežiada o vrátenie majetku právoplatnému majiteľovi.

(16) Toto rámcové rozhodnutie sa nedotýka cieľa, na ktorý členské štáty použijú čiastky, ktoré získali ako dôsledok jeho uplatňovania.

(17) Toto rámcové rozhodnutie sa nedotýka výkonu povinností uložených členským štátom s ohľadom na zachovávanie práva a poriadku a zabezpečenie vnútornej bezpečnosti v súlade s článkom 33 Zmluvy o Európskej únii,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Cieľ

1. Účelom tohto rámcového rozhodnutia je stanoviť pravidlá, podľa ktorých členský štát uzná a na svojom území vykoná príkaz na konfiškáciu vydaný súdom príslušným v trestných veciach v inom členskom štáte.

2. Toto rámcové rozhodnutie nemá účinok pozmenenia záväzku rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a všetky záväzky uložené v tomto ohľade súdnym orgánom zostávajú nedotknuté.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

a) "štát pôvodu" znamená členský štát, v ktorom súd v rámci trestného konania vydal príkaz na konfiškáciu;

b) "vykonávajúci štát" znamená členský štát, do ktorého bol príkaz na konfiškáciu poslaný na účely jeho výkonu;

c) "príkaz na konfiškáciu" znamená konečný trest alebo opatrenie uložené súdom následne po konaní vzhľadom na trestný čin alebo činy, ktorého dôsledkom je konečné zhabanie majetku;

d) "majetok" znamená majetok akéhokoľvek opisu bez ohľadu na to, či je hmotný, alebo nehmotný, hnutelný alebo nehnuteľný, a právne dokumenty a listiny, ktoré dokazujú nárok alebo podiel na takomto majetku, o ktorom súd v štáte pôvodu rozhodol, že:

i) je výnosom z trestného činu alebo zodpovedá buď plnej hodnote, alebo čiastočnej hodnote takéhoto výnosu,

alebo

ii) predstavuje nástroje takéhoto trestného činu,

alebo

iii) podlieha konfiškácii v dôsledku uplatnenia akýchkoľvek rozšírených právomocí na konfiškáciu v členskom štáte pôvodu uvedených v článku 3 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia Rady 2005/212/SVV,

alebo

iv) podlieha konfiškácii podľa iných ustanovení týkajúcich sa rozšírených právomocí na konfiškáciu podľa práva štátu pôvodu;

e) "výnosy" znamenajú akýkoľvek hospodársky prospech pochádzajúci z trestnej činnosti. Môžu pozostávať z akejkoľvek formy majetku;

f) "nástroje" znamenajú akýkoľvek majetok, ktorý bol použitý alebo mienil byť akýmkoľvek spôsobom, celkom alebo sčasti, použitý na spáchanie trestného činu alebo trestných činov;

g) "predmety kultúrnej hodnoty, ktoré sú súčasťou národného kultúrneho dedičstva" sa vymedzujú v súlade s článkom 1 ods. 1 smernice Rady 93/7/EHS z 15. marca 1993 o navrátení predmetov kultúrnej hodnoty nezákonne vyvezených z územia členského štátu⁶;

h) Ak trestné konanie vedúce k príkazu na konfiškáciu obsahuje hlavný trestný čin, ako aj pranie špinavých peňazí, "trestný čin" podľa článku 8 ods. 2 písm. f) znamená hlavný trestný čin.

Článok 3

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát oznámi Generálnemu sekretariátu Rady, ktorý orgán alebo orgány sú podľa jeho práva príslušné podľa tohto rámcového rozhodnutia, ak ten členský štát je:

- štátom pôvodu

alebo

- vykonávajúcim štátom.

2. Bez ohľadu na článok 4 ods. 1 a 2 každý členský štát môže určiť, ak je to potrebné z dôvodu organizácie svojho vnútorného systému, jeden alebo viac ústredných orgánov zodpovedných za administratívne posielanie a prijímanie príkazov na konfiškáciu a na poskytovanie pomoci príslušným orgánom.

3. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté oznámenie všetkým členským štátom a Komisii.

Článok 4

Zasielanie príkazov na konfiškáciu

1. Príkaz na konfiškáciu v zmysle tohto rámcového rozhodnutia spolu s osvedčením, ako je stanovené v odseku 2, ktorého formulár je uvedený v prílohe, možno v prípade príkazu na konfiškáciu týkajúceho sa peňažnej čiastky zaslať príslušnému orgánu členského štátu, o ktorom má príslušný orgán štátu pôvodu opodstatnené dôvody domnievať sa, že je štátom, kde má fyzická alebo právnická osoba, voči ktorej bol príkaz na konfiškáciu vydaný, majetok alebo príjem.

V prípade príkazu na konfiškáciu, ktorý sa týka konkrétnych častí majetku, možno príkaz na konfiškáciu a osvedčenie zaslať príslušnému orgánu členského štátu, o ktorom má príslušný orgán štátu pôvodu opodstatnené dôvody domnievať sa, že je štátom, kde sa majetok uvedený v príkaze na konfiškáciu nachádza.

⁶ Ú v. ES L 74, 27.3.1993, s. 74. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/38/ES, Ú v. ES L 187, 10.7.2001, s. 43.

Ak nejestvujú opodstatnené dôvody, ktoré by umožňovali štátu pôvodu určiť členský štát, ktorému možno príkaz na konfiškáciu zaslať, príkaz na konfiškáciu možno poslať príslušnému orgánu členského štátu, kde má fyzická osoba, voči ktorej bol príkaz vydaný, svoje obvyklé bydlisko, v prípade právnickej osoby svoje sídlo.

2. Príkaz na konfiškáciu alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením zasiela príslušný orgán štátu pôvodu priamo orgánu vykonávajúcemu štátu, ktorý je na výkon príslušný, akýmikoľvek prostriedkami, ktoré umožňujú vyhotovenie písomného záznamu za podmienok, ktoré umožnia vykonávajúcemu štátu potvrdiť jeho pravosť. Originál príkazu na konfiškáciu alebo jeho overená kópia a originál osvedčenia sa posieľa vykonávajúcemu štátu, ak o ne požiada. Všetky úradné oznámenia sa vykonávajú priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.

3. Osvedčenie musí byť podpísané a správnosť jeho obsahu musí potvrdiť príslušný orgán štátu pôvodu.

4. Ak nie je orgán príslušný na výkon príkazu na konfiškáciu známy príslušnému orgánu štátu pôvodu, tento vykoná na účely získania informácií od vykonávajúcemu štátu všetky potrebné šetrenia vrátane šetrení prostredníctvom kontaktných miest Európskej justičnej siete.

5. Ak orgán vykonávajúcemu štátu, ktorý príkaz na konfiškáciu dostane, nemá právomoc ho uznať a prijať potrebné opatrenia na jeho vykonanie, postúpi ho z úradnej moci orgánu, ktorý je príslušný ho vykonať, a upovedomí o tom príslušný orgán štátu pôvodu.

Článok 5

Posielanie príkazu na konfiškáciu jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom

1. Pokiaľ odseky 2 a 3 nestanovujú inak, príkaz na konfiškáciu možno podľa článku 4 poslať vždy iba jednému vykonávajúcemu štátu.

2. Príkaz na konfiškáciu konkrétnych častí majetku možno poslať viacerým než jednému vykonávajúcemu štátu naraz v prípadoch, ak:

- má príslušný orgán štátu pôvodu opodstatnené dôvody domnievať sa, že rôzne časti majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, sa nachádzajú v rôznych vykonávajúcich štátoch,
alebo

- konfiškácia konkrétnej časti majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, zahŕňa konanie vo viacerých než jednom vykonávajúcim štáte,
alebo

- príslušný orgán štátu pôvodu má opodstatnené dôvody domnievať sa, že konkrétna časť majetku, na ktorý sa vzťahuje príkaz, sa nachádza v jednom z dvoch alebo viacerých uvedených vykonávajúcich štátov.

3. Príkaz na konfiškáciu týkajúci sa peňažnej čiastky možno súčasne odovzdať viacerým než jednému vykonávajúcemu štátu, ak príslušný orgán štátu pôvodu usúdi, že je tak obzvlášť potrebné urobiť, napríklad ak:

- daný majetok nebol zaistený podľa rámcového rozhodnutia Rady 2003/577/SVV
alebo

- hodnota majetku, ktorý možno skonfiškovať v štáte pôvodu a v ktoromkoľvek vykonávajúcim štáte, pravdepodobne nestačí na získanie celej čiastky, na ktorú sa vzťahuje príkaz.

Článok 6

Trestné činy

1. Ak činy, ktoré sú dôvodom na vydanie príkazu na konfiškáciu, tvoria jeden alebo viacero nasledujúcich trestných činov, tak ako sú vymedzené právom štátu pôvodu a v štáte pôvodu sa trestajú trestom odňatia slobody s hornou hranicou najmenej 3 roky, príkaz na konfiškáciu je dôvodom na jeho vykonanie aj bez overenia obojstrannej trestnosti za činy:

- účasť na zločinnom společení,
- terorizmus,
- obchodovanie s ľuďmi,
- sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,
- nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,
- nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
- korupcia,
- podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev,
- pranie výnosov pochádzajúcich z trestnej činnosti,
- falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,
- počítačová kriminalita,
- trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,
- ulahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,
- vražda, závažné ublíženie na zdraví,
- nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,
- rasizmus a xenofóbia,
- organizovaná alebo ozbrojená lúpež,
- nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,
- podvodné konanie,
- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- falšovanie a pirátstvo výrobkov,
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,
- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- nedovolené obchodovanie s jadrovými a rádioaktívnymi materiálmi,
- obchodovanie s odcudzenými motorovými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného tribunálu,
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- sabotáž.

2. Rada môže kedykoľvek rozhodnúť, uznášajúc sa jednomyselne po porade s Európskym parlamentom za podmienok stanovených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, o doplnení ďalších kategórií trestných činov do zoznamu uvedeného v odseku 1. Rada zváži z hľadiska správy predloženej Komisiou podľa článku 22, či by sa mal zoznam rozšíriť alebo zmeniť a doplniť.

3. Pre iné trestné činy než činy uvedené v odseku 1 môže vykonávajúci štát uznať a vykonať príkaz na konfiškáciu za podmienky, že činy, na ktoré bol príkaz na konfiškáciu vydaný, tvoria trestný čin, ktorý umožňuje konfiškáciu podľa práva vykonávajúceho štátu bez ohľadu na znaky skutkovej podstaty alebo na to, ako je opísaný podľa práva štátu pôvodu.

Článok 7

Uznávanie a výkon príkazov

1. Príslušné orgány vo vykonávajúcom štáte uznajú bez ďalších formalít príkaz na konfiškáciu, ktorý bol odovzdaný v súlade s článkom 4 a 5, a bezodkladne prijímú všetky potrebné opatrenia na jeho výkon, pokiaľ príslušné orgány nerozhodnú o uplatnení jedného z dôvodov na jeho neuznanie alebo nevykonanie stanovených v článku 8 alebo niektorý z dôvodov na odklad výkonu podľa článku 10.

2. Ak sa žiadosť o konfiškáciu týka konkrétnej časti majetku, príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu sa môžu dohodnúť, ak to stanovuje právo týchto štátov, že konfiškácia vo vykonávajúcom štáte môže mať formu požiadavky na zaplatenie peňažnej čiastky zodpovedajúcej hodnote majetku.

3. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej čiastky, príslušné orgány vykonávajúceho štátu, ak platbu nedostanú, vykonajú príkaz na konfiškáciu v súlade s odsekom 1 na ktorejkoľvek časti majetku, ktorá je na tento účel dostupná.

4. Ak sa príkaz na konfiškáciu týka peňažnej čiastky, príslušné orgány vykonávajúceho štátu, ak je to potrebné, prepočítajú čiastku, ktorá sa má zhabať, v mene vykonávajúceho štátu výmenným kurzom zo dňa, keď bol príkaz na konfiškáciu vydaný.

5. Každý členský štát môže vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady uviesť, že jeho príslušné orgány neuznajú a nevykonajú príkazy na konfiškáciu za okolností, ak bol príkaz na konfiškáciu vydaný na základe rozšírených právomocí na konfiškáciu uvedených v článku 2 písm. d) bode iv). Každé takéto vyhlásenie možno kedykoľvek odvolať.

Článok 8

Dôvody neuznania alebo nevykonania

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odmietnuť uznať a vykonať príkaz, ak nie je predložené osvedčenie stanovené v článku 4, ak je neúplné alebo ak príkazu zjavne nezodpovedá.

2. Príslušný justičný orgán vykonávajúceho štátu, ako je vymedzený vo vnútroštátnom práve daného štátu, môže taktiež odmietnuť uznať a vykonať príkaz, ak sa zistí, že:

a) výkon príkazu na konfiškáciu by bol v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;

b) v jednom z prípadov uvedených v článku 6 ods. 3 sa príkaz na konfiškáciu vzťahuje na činy, ktoré podľa práva vykonávajúceho štátu nepredstavujú trestný čin povoluujúci konfiškáciu; avšak vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám a devízam nemožno vykonanie príkazu na konfiškáciu odmietnuť z toho dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo že neobsahuje rovnaké typy predpisov o daniach, poplatkoch, cle a devízach ako právo štátu pôvodu;

c) podľa práva vykonávajúceho štátu jestvuje imunita alebo výsada, ktorá by zabráňovala výkonu domáceho príkazu na konfiškáciu, pokiaľ ide o uvedený majetok;

d) práva ktorejkoľvek zainteresovanej strany vrátane tretích strán v dobrej viere podľa práva vykonávajúceho štátu znemožňujú výkon príkazu na konfiškáciu vrátane toho, ak ide o dôsledok uplatnenia právnych opravných prostriedkov v súlade s článkom 9;

e) podľa osvedčenia uvedeného v článku 4 ods. 2 sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s ďalšími procesnými požiadavkami vymedzenými vo vnútroštátnom práve štátu pôvodu:

i) bola včas:

- buď osobne predvolaná, a tým informovaná o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu príkazu na konfiškáciu, alebo sa jej inými prostriedkami skutočne doručili úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania,

a

- informovaná o tom, že možno vydať príkaz na konfiškáciu, ak sa nezúčastní konania,
alebo

ii) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol buď vymenovaný dotknutou osobou, alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval,

alebo

ii) po tom, ako sa jej doručil príkaz na konfiškáciu a bola výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo odvolanie, na ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového:

- výslovne uviedla, že proti príkazu na konfiškáciu nepodáva opravný prostriedok,
alebo

- nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty.

f) príkaz na konfiškáciu sa zakladá na trestnom konaní týkajúcom sa trestných činov, ktoré:

- sa podľa práva vykonávajúceho štátu považujú za spáchané celkom alebo čiastočne na jeho území alebo na mieste rovnocennom jeho územiu,

alebo

- boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právo vykonávajúceho štátu nedovoľuje vedenie právneho konania, pokiaľ ide o trestné činy, ktoré boli spáchané mimo územia tohto štátu;

g) podľa názoru uvedeného orgánu príkaz na konfiškáciu bol vydaný za okolností, za ktorých bolo prikázané majetok skonfiškovať podľa rozšírených právomocí o konfiškácii uvedených v článku 2 písm. d) bode iv);

h) výkon príkazu na konfiškáciu je podľa zákonných lehôt vo vykonávajúcom štáte premlčaný za podmienky, že činy spadajú do právomocí tohto štátu podľa jeho vlastného trestného práva.

3. Ak príslušný úrad vykonávajúceho štátu zistí, že:

- príkaz na konfiškáciu bol vydaný za okolností, za ktorých bolo prikázané majetok skonfiškovať podľa rozšírených právomocí o skonfiškovaní uvedených v článku 2 písm. d) bode iii)

a

- príkaz na konfiškáciu nespadá do rozsahu pôsobnosti možnosti prijatej vykonávajúcim štátom podľa článku 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2005/212/SVV,

vykoná príkaz na konfiškáciu najmenej v rozsahu stanovenom v podobných domácich prípadoch podľa vnútroštátneho práva.

4. Príslušné orgány vykonávajúceho štátu osobitne zväžia, či sa pred rozhodnutím príkaz na konfiškáciu neuznať a nevykonať podľa odseku 2 alebo obmedziť jeho výkon podľa odseku 3 akýmikoľvek vhodnými prostriedkami neporadia s príslušnými orgánmi štátu pôvodu. Konzultácia je povinná, ak je pravdepodobné, že rozhodnutie sa bude zakladať na:

- odseku 1,
- odseku 2 písm. a), e), f) alebo g),
- odseku 2 písm. d) a informácie sa neposkytnú podľa článku 9 ods. 3 alebo
- odseku 3.

5. V prípade, že príkaz na konfiškáciu nemožno vykonať z dôvodu, že majetok, ktorý sa má skonfiškovať, už bol skonfiškovaný, zmizol, bol zničený, nemožno ho nájsť na mieste uvedenom v osvedčení alebo miesto, kde sa má majetok nachádzať, nebolo uvedené dostatočne presne ani po porade so štátom pôvodu, musí byť príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne informovaný.

Článok 9

Prostriedky právnej nápravy vo vykonávajúcim štáte voči uznaniu a výkonu

1. Každý členský štát zavedie potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ktorákoľvek zainteresovaná strana vrátane tretích strán v dobrej viere mala prostriedky právnej nápravy voči uznaniu a výkonu príkazu na konfiškáciu podľa článku 7 na účely ochrany jej práv. Žaloba sa podáva na súd vo vykonávajúcim štáte v súlade s právom tohto štátu. Žaloba môže mať podľa zákonov vykonávajúceho štátu odkladný účinok.

2. Vecné dôvody vydania príkazu na konfiškáciu nemožno napadnúť pred súdom vo vykonávajúcim štáte.

3. Ak sa žaloba podá vo vykonávajúcim štáte, je o tom informovaný príslušný orgán štátu pôvodu.

Článok 10

Odklad výkonu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odložiť výkon príkazu na konfiškáciu zaslaného v súlade s článkami 4 a 5:

a) ak sa v prípade príkazu na konfiškáciu týkajúceho sa peňažnej čiastky domnieva, že jestvuje riziko, že celková hodnota získaná z jeho vykonania môže prekročiť čiastku uvedenú v príkaze na konfiškáciu vzhľadom na súčasné vykonanie príkazu vo viacerých než jednom členskom štáte;

b) v prípadoch prostriedkov právnej nápravy uvedených v článku 9;

c) ak by vykonanie príkazu na konfiškáciu mohlo narušiť prebiehajúce vyšetrovanie alebo konanie, až na také obdobie, aké považuje za primerané;

d) ak sa považuje za potrebné nechať príkaz na konfiškáciu na náklady vykonávajúceho štátu alebo jeho časti preložiť, na obdobie potrebné na získanie jeho prekladu, alebo

e) v prípadoch, ak je už majetok predmetom konania o konfiškácii vo vykonávajúcim štáte.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu prijme na čas odkladu všetky opatrenia, ktoré by prijal v podobnom domácom prípade, aby predišiel tomu, že majetok už nebude dostupný na účely výkonu príkazu na konfiškáciu.

3. V prípade odkladu podľa odseku 1 písm. a) príslušný orgán vykonávajúceho štátu ho okamžite oznámi príslušnému orgánu štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, a príslušný orgán štátu pôvodu splní povinnosti uvedené v článku 14 ods. 3.

4. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. b), c), d) a e) príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne podá príslušnému orgánu štátu pôvodu správu o odklade vykonania príkazu na konfiškáciu vrátane dôvodov na odklad, a ak je to možné, o očakávanom čase odkladu, akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Len čo pominie dôvod na odklad, príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne prijme potrebné opatrenia na vykonanie príkazu na konfiškáciu a oboznámi s nimi príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu.

Článok 11

Viaceré príkazy na konfiškáciu

Ak príslušné orgány vykonávajúceho štátu spracúvajú:

- dva alebo viacero príkazov na konfiškáciu týkajúcich sa peňažnej čiastky, ktoré boli vydané voči tej istej fyzickej alebo právnickej osobe, a daná osoba nemá dostatok prostriedkov vo vykonávajúcim štáte, aby bol možný výkon všetkých príkazov,

alebo

- dva alebo viacero príkazov na konfiškáciu týkajúcich sa rovnakej konkrétnej časti majetku,

rozhodnutie o tom, ktorý z príkazov na konfiškáciu sa má vykonať, vykoná príslušný orgán vykonávajúceho štátu podľa práva vykonávajúceho štátu po riadnom zvážení všetkých okolností, ktoré môžu zahŕňať zainteresovanie zaisteného majetku, relatívnu závažnosť a miesto spáchania trestného činu, dátumy vydania príslušných príkazov a dátumy zaslania príslušných príkazov.

Článok 12

Rozhodné právo pre výkon

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, sa vykonávanie príkazu riadi právom vykonávajúceho štátu a iba jeho orgány sú príslušné rozhodnúť o postupoch na výkon a určiť všetky potrebné opatrenia, ktoré sa naň viažu.

2. V prípade, ak je dotknutá osoba schopná predložiť dôkaz o úplnej alebo čiastočnej konfiškácii v ktoromkoľvek štáte, príslušný orgán vykonávajúceho štátu sa vhodným spôsobom poradí s príslušným orgánom štátu pôvodu. Akákoľvek časť čiastky v prípade konfiškácie vynosov, ktorá sa získa v ktoromkoľvek inom štáte než vykonávajúcim štátom, sa v plnom rozsahu odráta od čiastky, ktorá sa má skonfiškovať vo vykonávajúcim štáte.

3. Príkaz na konfiškáciu voči právnickej osobe sa vykoná, aj keď vykonávajúci štát neuznáva zásadu trestnej zodpovednosti právnických osôb.

4. Vykonávajúci štát nesmie ako alternatívu príkazu na konfiškáciu uložiť opatrenia vrátane trestov odňatia slobody alebo iné opatrenie obmedzujúce slobodu osoby ako dôsledok zaslania podľa článku 4 a 5, pokiaľ na to štát pôvodu nedal súhlas.

Článok 13

Amnestia, milosť, preskúmanie príkazu na konfiškáciu

1. Amnestiu a milosť môže udeliť štát pôvodu aj vykonávajúcí štát.
2. O žiadosti o preskúmanie príkazu na konfiškáciu môže rozhodnúť iba štát pôvodu.

Článok 14

Dôsledky zaslania príkazov na konfiškáciu

1. Zaslanie príkazu na konfiškáciu jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom v súlade s článkami 4 a 5 neobmedzuje právo štátu pôvodu vykonať príkaz samostatne.

2. V prípade zaslania príkazu na konfiškáciu týkajúceho sa peňažnej čiastky jednému alebo viacerým vykonávajúcim štátom celková hodnota získaná z výkonu nesmie presiahnuť maximálnu čiastku uvedenú v príkaze na konfiškáciu.

3. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne oznámi príslušnému orgánu ktoréhokoľvek dotknutého vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu:

a) ak sa domnieva, že jestvuje riziko, že sa môže vyskytnúť výkon prekračujúci maximálnu čiastku, napríklad na základe informácie, ktorú mu oznámil vykonávajúcí štát podľa článku 10 ods. 3. V prípade uplatnenia článku 10 ods. 1 písm. a) príslušný orgán štátu pôvodu čo najskôr oznámi príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu, či uvedené riziko pominulo;

b) ak bol celý príkaz na konfiškáciu alebo jeho časť vykonaný v štáte pôvodu alebo v inom vykonávajúcom štáte. Uvedie sa konkrétna čiastka, na ktorú príkaz na konfiškáciu ešte nebol vykonaný;

c) ak po zaslani príkazu na konfiškáciu v súlade s článkami 4 a 5 orgán štátu pôvodu dostane peňažnú čiastku, ktorú v súvislosti s príkazom na konfiškáciu dotknutá osoba dobrovoľne zaplatila. Uplatní sa článok 12 ods. 2.

Článok 15

Ukončenie výkonu

Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne oboznámi príslušný orgán vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu, s akýmkoľvek rozhodnutím alebo opatrením, dôsledkom ktorého prestáva byť príkaz na konfiškáciu vykonateľný alebo sa z vykonávajúceho štátu z akéhokoľvek iného dôvodu sťahuje. Vykonávajúcí štát ukončí výkon príkazu, len čo ho príslušný orgán štátu pôvodu s takýmto rozhodnutím alebo opatrením oboznámi.

Článok 16

Zaobchádzanie so skonfiškovaným majetkom

1. S peniazmi, ktoré sa získali z výkonu príkazu na konfiškáciu, zaobchádza vykonávajúcí štát takto:

a) ak je čiastka získaná z výkonu príkazu na konfiškáciu nižšia než 10000 EUR alebo tejto čiastke zodpovedá, čiastka prípadne vykonávajúcemu štátu;

b) vo všetkých ostatných prípadoch prevedie vykonávajúcí štát 50 % z čiastky, ktorá sa získala z výkonu príkazu, štátu pôvodu.

2. S iným majetkom než peniazmi, ktorý sa získal z výkonu príkazu na konfiškáciu, sa zaobchádza jedným z týchto spôsobov, o ktorom rozhodne vykonávajúcí štát:

a) majetok možno predat'. V takom prípade sa s výnosmi z predaja disponuje v súlade s odsekom 1;

b) majetok možno previesť štátu pôvodu. Ak príkaz na konfiškáciu uvádza peňažnú čiastku, majetok možno previesť štátu pôvodu, ak na to tento štát dal súhlas;

c) nemožno uplatniť ani písmeno a), ani b), možno s majetkom zaobchodiť iným spôsobom v súlade s právom vykonávajúceho štátu.

3. Bez ohľadu na odsek 2 sa od vykonávajúceho štátu nepožaduje, aby predal alebo vrátil istú časť majetku uvedenú v príkaze na konfiškáciu, ktorú tvoria predmety kultúrnej hodnoty, ktoré sú súčasťou národného dedičstva uvedeného štátu.

4. Odseky 1, 2 a 3 sa uplatnia vtedy, pokiaľ sa štát pôvodu a vykonávajúci štát nedohodli inak.

Článok 17

Informácie o výsledku výkonu

Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bez meškania oznámi príslušnému orgánu štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotovenie písomného záznamu:

a) zaslanie príkazu na konfiškáciu príslušnému orgánu podľa článku 4 ods. 5;

b) každé rozhodnutie o neuznaní príkazu na konfiškáciu spolu s dôvodmi takéhoto rozhodnutia;

c) celkové alebo čiastočné nevykonanie príkazu na konfiškáciu z dôvodov uvedených v článku 11, článku 12 ods. 1 a 2 alebo článku 13 ods. 1;

d) len čo sa výkon príkazu ukončí;

e) uplatnenie alternatívnych opatrení podľa článku 12 ods. 4.

Článok 18

Náhrada

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 2, ak je vykonávajúci štát podľa svojich právnych predpisov zodpovedný za škodu spôsobenú jednou zo zainteresovaných strán uvedených v článku 9 vykonaním príkazu na konfiškáciu, ktorý mu bol zaslaný podľa článkov 4 a 5, štát pôvodu musí vykonávajúcemu štátu nahradiť všetky čiastky zaplatené ako náhradu škody na základe tejto zodpovednosti uvedenej strane s výnimkou prípadov, ak a len v rozsahu, v akom je škoda alebo akákoľvek jej časť spôsobená výhradne správaním vykonávajúceho štátu.

2. Odsek 1 sa nedotýka práva členských štátov týkajúceho sa nárokov fyzických a právnických osôb na náhradu škody.

Článok 19

Jazyky

1. Osvedčenie musí byť preložené do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho štátu.

2. Ktorýkoľvek členský štát môže, buď v čase, keď je toto rámcové rozhodnutie prijaté, alebo neskôr, vyhlásiť vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov inštitúcií Európskych spoločenstiev.

Článok 20

Náklady

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 16, členské štáty si navzájom nesmú nárokovat náhradu nákladov vyplývajúcich z uplatňovania tohto rámcového rozhodnutia.

2. Ak mal vykonávajúci štát náklady, ktoré považuje za vysoké alebo výnimočné, môže štátu pôvodu navrhnúť, aby sa aj on na nákladoch podieľal. Štát pôvodu zväží každý takýto návrh na základe podrobných údajov, ktoré poskytol vykonávajúci štát.

Článok 21

Vzťah k iným dohodám a dojednaniam

Toto rámcové rozhodnutie sa nedotýka uplatňovania dvojstranných alebo mnohostranných dohôd alebo dojednaní medzi členskými štátmi, pokiaľ takéto dohody alebo dojednania napomáhajú zjednodušeniu alebo ďalšie uľahčenie postupov na výkon príkazov na konfiškáciu.

Článok 22

Vykonávanie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do 24. novembra 2008.

2. Členské štáty oznámia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktoré transponujú povinnosti vyplývajúce z tohto rámcového rozhodnutia do ich vnútroštátneho práva. Na základe správy, ktorú na základe týchto informácií vypracuje Komisia, Rada najneskôr do 24. novembra 2009 zhodnotí, do akej miery členské štáty prijali potrebné opatrenia na to, aby dosiahli súlad s týmto rámcovým rozhodnutím.

3. Generálny sekretariát Rady oboznámi členské štáty a Komisiu s vyhláseniami vykonanými podľa článku 7 ods. 5 a článku 19 ods. 2.

4. Členský štát, ktorý mal opakované ťažkosti s iným členským štátom alebo iný členský štát neprejavoval dostatok súčinnosti pri vzájomnom uznávaní a výkone príkazov na konfiškáciu, ktoré sa nevyriešili dvojstrannými konzultáciami, môže informovať Radu s cieľom, aby zhodnotila vykonávanie tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.

5. Členské štáty, ktoré konajú ako vykonávajúce štáty, na začiatku kalendárneho roka oboznámia Radu a Komisiu s počtom prípadov, v ktorých sa uplatňoval článok 17 písm. b), a so zhrnutím dôvodov pre to.

Do 24. novembra 2013 Komisia vypracuje správu na základe informácií, ktoré dostala, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné.

Článok 23

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobudne účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

PRÍLOHA

Osvedčenie uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2006/783/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu

(nepriložené)